

Dierbare Broeders en Zusters,

“Wij willen hem niet als koning over ons” (Lk 19,14); “Wij hebben geen andere koning dan Cesar.” (Joh. 19, 15) Met deze kreet werd Christus’ koningschap door de Joden onthaald. Met deze kreet wordt Christus’ koningschap ook vandaag onthaald door de gesecculariseerde West-Europese samenleving.

Aan de heilige Birgitta zegt Jezus: *“Nu ben ik helemaal vergeten, verwaarloosd en veracht; en zoals een koning die uit zijn eigen rijk werd verdreven; in zijn plaats kiest en huldigt men de slechtste rover. Ik wilde dat mijn heerschappij in de mens zou worden gevestigd. Ik zou met recht en rede Koning en Heer over hem moeten zijn, want ik heb hem gemaakt en verlost. Maar nu heeft hij (...) mijn wetten veracht (...) Hij bemint zijn eigen wil en verafschuwt naar mij te luisteren.”* (Openb., hst 1)

Ja, het koningschap van Christus is een gekruisigd koningschap. Zijn kroon is een doornkroon. Onze samenleving weigert de rechten van God op de menselijke gemeenschap te erkennen, weigert verantwoording af te leggen aan God, eist bijgevolg de alleenheerschappij voor zichzelf op. Met catastrofale gevolgen. Want wanneer men de rechten van God ontkent, dan ontkent men ook noodzakelijkerwijze de rechten en de waardigheid van de mens, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis.

Tegen dit laïcisme en naturalisme, hebben de pausen niet nagelaten hun stem te verheffen. Op 11 december 1925 stelde Pius XI daarom het feest in van Christus Koning, waarbij publiekelijk wordt beleden: *“de volledige en algemene macht van Christus, de Zoon van God, de onsterfelijke Koning der eeuwen, over alle mensen en alle volken van alle tijden.”* (DG LJ)

De plaatsing van dit feest op het einde van het Liturgische Jaar, zou de verkeerde indruk kunnen wekken dat het koningschap van Christus slechts iets is voor het einde der tijden, wanneer Christus in glorie zal terugkeren en oordelen. Het koningschap van Christus is echter niet iets van de toekomst, maar van het heden: Christus is nú reeds Koning over alle mensen.

En niet alleen in spreekwoordelijke zin. Ook in de eigenlijke zin van het woord. (cf QP, 4-8) Het Oude Testament kondigt hem aan als de Zoon van David, die als koning zal heersen, wijs zal zijn, en recht zal spreken op aarde. (Jer 23,5) Alle volken, stammen en talen zullen hem dienen; Zijn macht is een eeuwige macht; en Zijn heerschappij is onvergankelijk. (Dan 7, 13-14)¹

Deze voorspellingen worden op grootse en schitterende wijze bevestigd in de boeken van het Nieuwe Verbond. Denken we maar aan de boodschap van de Engel aan Maria: *“God de Heer zal Hem de troon van Zijn vader David geven; Hij zal Koning zijn over het huis van Jakob in eeuwigheid, en aan Zijn koningschap zal geen einde komen.”* (Lk 1, 32-33) Het Boek der Openbaringen bezingt Jezus als de *“Koning der*

¹ Als mens heeft Christus van de Vader *“de macht en de eer en de heerschappij”* (Dan 7,13-14) ontvangen. Hij is de Heerser die uit Jakob voortkomt (Num 24, 19), Hij is door de Vader als Koning over Sion, Zijn heilige berg, gesteld, en zal de volkeren als Zijn erfenis en de grenzen der aarde als Zijn bezitting ontvangen. (Ps 2) Hij heerst van zee tot zee en van de stroom tot aan de grenzen der aarde. (Ps 71) In Jezus werd ons, zoals Jesaja het zegt, een Kind geboren op wiens schouders de heerschappij is gelegd,... de Vorst der Vrede. (Jes 9, 6-7).

Koningen en de Heer der Heren." (1,5; 17,14; 19,16)² Ook Christus zelf laat niet na deze macht op plechtige wijze te bevestigen: *"Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde."* (Mt. 28,18)

En toch is Christus' heerschappij voornamelijk van geestelijke aard: Jezus ontvluchtte de menigte die hem tot wereldse koning over Israël wilde aanstellen en aan Pilatus verklaart Hij in het Evangelie van vandaag: *"Mijn koningschap is niet van deze wereld."*

Het werelds koningschap heeft Jezus daarom toevertrouwd aan de wereldse leiders: *"Van God de koning, van de koning de wet"*, is het oude adagium. Alle wereldse macht komt van God, en aan Pilatus zegt Jezus: *"Ge zoudt niet de minste macht over mij hebben, zo ze U niet van hogerhand was gegeven."* (Joh 19, 11) De wereldse machthebbers dienen zich dan ook niet alleen als dienaren van het volk, maar tevens als dienaren van God te gedragen. Het wereldse koningschap moet zo steeds ten dienste staan van het dubbelgebod der liefde.

Dierbare Broeders en Zusters, tot slot stelt zich de vraag: welk kamp kiezen wij? Zoals Onze Heilige Vader Benedictus het schrijft treedt de monnik in dienst van de Heer Christus, de ware Koning: *"Domino Christo vero Regi militaturus."* (Prol.) En wat geldt voor de monniken geldt ook voor elke christen: *"Wij moeten ons goed rekenschap geven van het drama dat bezig is zich te voltrekken en waarin wij onze rol te spelen hebben"*, schrijft Dom Delatte, *"De verstandelijke wezens hebben zich in twee kampen geschaard: dat der gehoorzamen en dat der ongehoorzamen; en de strijd der beide legers kent geen wapenstilstand. Beide hebben hun koning."* Er is geen derde weg: hij die zich wil onttrekken aan Koning Christus, *"komt daardoor vanzelf onder de dwingelandij van"* de Heer der duisternis, van Satan. (cf. D. Delatte, Comm. Regel)

Gelukkig kunnen wij, in onze zwakheid, onze toevlucht nemen tot Maria. Theresia van Lisieux zegt dat Maria Moeder en Koningin is, maar *"meer Moeder dan Koningin"*. Toch is ze ook werkelijk Koningin. Zij is *"verschrikkelijk als een leger opgesteld in slagorde"*, zoals de liturgie haar bezingt en verplettert de kop van de slang onder haar hiel. Moge zij ons helpen om getrouw in onze dienst aan Christus Koning te blijven. Amen.

² Hij moet heersen, totdat bij het einde der wereld Hij al Zijn vijanden plaatst onder de voeten van God Zijn Vader (1Kor 15, 25).